

en sædvanlig høringsprocedure, som ikke indgår i et internt præget samarbejde som led i beslutningsprocessen, jf. betænkningen, side 46.

Selv om bestemmelsen i § 10, nr. 3, efter sin ordlyd har et meget bredt anvendelsesområde, må det på baggrund af bestemmelsens forarbejder endvidere anses for tvivlsomt, om den finder anvendelse på udveksling af dokumenter mellem danske forvaltningsmyndigheder og EF-organer, herunder EF-Kommissionen. Under alle omstændigheder vil disse dokumenter i vidt omfang være undtaget efter bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 2, jf. nedenfor under afsnit III.

6. Den omstændighed, at dokumenter om EF-anliggender er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 10, nr. 3, betyder ikke nødvendigvis, at alle oplysninger i dokumenterne kan undtages fra aktindsigt. Efter offentlighedslovens § 11, stk. 1, er der således en pligt for forvaltningsmyndighederne til at uddrage oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder fra sagens interne arbejdsdokumenter (ekstraheringspligt). Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»§ 11. Oplysninger i dokumenter, der er omfattet af § 7 og § 10, nr. 1-5, om faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagsforholdet, skal uanset disse bestemmelser meddeles i overensstemmelse med lovens almindelige regler.

Stk. 2. . . .«

Om ekstraheringspligtens rækkevidde anføres i Kommenteret Offentlighedslov, side 145, bl.a. følgende:

»2. Ekstraheringspligten efter stk. 1 omfatter enhver konkret oplysning om faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for sagsforholdet, der ikke fremgår af de dokumenter, som er undergivet aktindsigt efter de almindelige regler.

Ekstraheringspligten omfatter således også oplysninger, som myndigheden har tilført sagen fra sine interne arbejdsdokumenter i andre sager eller fra registre og lignende.

3. I modsætning til notatpligten i § 6 gælder ekstraheringspligten efter § 11 som udgangs-

punkt alle de sagstyper, der er omfattet af loven, dvs. også administrative sager, der indgår i faktisk forvaltningsvirksomhed.

4. Ikke enhver oplysning, der er nedskrevet, er omfattet af ekstraheringspligten, idet den kun gælder for oplysninger af væsentlig betydning for sagsforholdet. Det forhold, at en oplysning på et tidspunkt nedfældes i et dokument, der indgår i sagen, må i nogle tilfælde tages som udtryk for, at oplysningen i hvert fald på dette tidspunkt ikke blev anset for betydningsløs. Imidlertid kan det senere vise sig, at oplysninger, der oprindeligt blev anset for at være af betydning, og som derfor blev noteret på sagens akter, på et senere stadium i sagsbehandlingen er betydningsløse. Omfanget af ekstraheringen kan derfor afhænge af, på hvilket tidspunkt begæring om aktindsigt fremsættes, jf. F.T. 1985/86, tillæg A, sp. 225.

5. Adgangen til at blive gjort bekendt med oplysninger, der i givet fald skal ekstraheres, er undergivet de begrænsninger, der følger af §§ 12-14.«

På linje hermed anførte Folketingets Ombudsmand følgende om ekstraheringspligtens rækkevidde i skrivelsen af 18. september 1989:

»Af lovens § 11, stk. 1, følger, at såfremt der i de dokumenter, der undtages fra aktindsigt i medfør af bl.a. § 10, nr. 3, findes »Oplysninger . . . om faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagsforholdet«, skal disse oplysninger meddeles i overensstemmelse med lovens almindelige regler. Det vil sige, oplysningerne er undergivet aktindsigt, med mindre undtagelsesbestemmelserne i (bl.a.) § 13, stk. 1, nr. 2 og 5, finder anvendelse.

Som sagen foreligger for mig, finder jeg ikke anledning til at komme nærmere ind på spørgsmålet om, hvorvidt der efter anvendelse af undtagelsesbestemmelserne i § 10, nr. 1 og 3, resterer dokumentoplysninger af faktisk karakter, som skal udleveres i medfør af § 11, stk. 1, sammenholdt med § 13.

Jeg henviser herved bl.a. til aktindsigtsbegæringens udformning, og den måde den naturligt måtte forstås på (meningsuoverensstemmelser ministerierne imellem), samt til at der i givet